

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/319/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215216595
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:1215216595.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu ERFIN, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 74, Bratislava, IČO 36 766 194, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrej Struhár, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava proti žalovaným Xa/ E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom V. nad Z., bytom R. II XX/XX, V. nad Z., Xb/ O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom V. nad Z., bytom R. I XX/XX, V. nad Z., Xc/ B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, V. nad Z., 2/ Q. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom R. I XX/XX, V. nad Z. o zaplatenie 2.170,16 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaní 1a/, 1b/, 1c/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne zaplatiť žalobcovi sumu 2.170,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 09.07.2015 do zaplatenia, tak, že žalovaná 2/ je povinná k úhrade v rozsahu 1/1 dlhu a každý zo žalovaných 1a/, 1b/, 1c/ sú povinní k úhrade v rozsahu 1/4 dlhu. Plnením tejto povinnosti žalovanou 2/ zaniká povinnosť zvyšných žalovaných 1a/, 1b/, 1c/ plniť v rozsahu takto poskytnutého plnenia. Plnením tejto povinnosti každým zo žalovaných 1a/, 1b/, 1c/ zaniká povinnosť žalovanej 2 / plniť v rozsahu takto poskytnutého plnenia.
- II. Konanie proti žalovanej 1d/ sa z a s t a v u j e.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1a/, 1b/, 1c/ a 2/ v rozsahu 100%, ktoré sú žalovaní 1a/, 1b/, 1c/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.
- IV. Žalovanej 1d/ sa náhrada trov konania n e p r i z á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 09.07.2015 domáhal pôvodne od žalovaných 1/ a 2/ (E. I. a Q. I.) spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 2.170,16 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne z tejto sumy od 09.07.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom bytu č. 63 na 10.poschodí, vo vchode X bytového domu súp.č. XXX na pozemku parc. č. XXX/X zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. V. nad Z. (ďalej len byt). F., že žalovaní užívali celý rok XXXX byt bez právneho dôvodu, ich žaloba o určenie neplatnosti dražby bola zamietnutá. J. sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej nákladom, ktoré mu vznikli s plnením zákonnej povinnosti vlastníka bytu uhrádzať náklady spojené s užívaním bytu a ktoré mu boli vyúčtované písomnou formou ku dňu XX.XX.XXXX. Podľa vyúčtovania zálohových úhrad nákladov za užívanie bytu za kalendárny rok 2013 boli skutočné náklady za rok 2013 vo výške 2.170,16 eur, pričom žalovaní ani časť neuhradili, preto sa obohacujú minimálne v rozsahu zodpovedajúcom neplateniu nákladov spojených s užívaním bytu, ktoré uhradil žalobca. Majetkový prospech žalovaných predstavuje aktíva, o ktoré sa ich majetok nezmenšil. V prípade, ak by mali užívacie právo k bytu (napr. titulom vlastníctva), potom by žalovaní tieto náklady museli uhrádzať.

2. Počas konania žalovaný1/ zomrel, pričom uznesením č.k. 11C/319/2015-50 zo dňa 24.08.2017 súd rozhodol, že pokračuje ďalej s dedičmi žalovaného 1/ - E. I. (súčasnou žalovanou Xa/), O. I. (súčasným žalovaným Xb/), B. I. (súčasnou žalovanou Xc/), V. U., súčasne žalovanou Xd/ voči ktorej bolo konanie zastavené.

3. Žalovaná 1a/ vo vyjadrení k žalobe uviedla, že podľa jej informácií došlo medzi žalobcom a žalovanou 2/ k uzmiereniu a dohodnutiu splácania, vznikla nájomná zmluva o prenájme bytu na dobu 1 rok do 17.08.2016, s dohodnutým nájomom spolu 415,28eur. Žalovaní za obdobie od 18.08.2015 do 17.08.2016 uhradili žalobcovi sumu 5.221,12 eur. Po skončení nájmu sa pokračovalo vo vyrovaní dlhu požadovaného v tomto konaní. Platby prebiehali v období od 25.08.2016 do 28.04.2017 na účet žalobcu v celkovej sume 2.810,- eur. Z tohto dôvodu pokladá žalovanú sumu za zaplatenú a vec uzavretú.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 04.04.2019 uviedol k tvrdeným úhradám, že pokiaľ ide úhrady zo dňa 28.08.2015, 28.09.2015, 27.10. 2015, 27.11. 2015, 30.12. 2015, 28.1. 2016, 29.02. 2016, 31.03. 2016, 29.04. 2016, 31.05. 2016, 30.06. 2016 a 27.7. 2016 žiadna z nich nie je úhradou žalovanej sumy, a to ani čiastočne. Potvrdil, že od 17.8.2015 bola uzavretá nájomná zmluva medzi žalobcom ako prenajímateľom, žalovaným v 2. rade (Anna I.) a pôvodne žalovaným v 1. rade (neb. E. I.) ako nájomcami. Ako vyplýva z popisu jednotlivých platieb, týmito sa uhradili mesačnú platbu za byt v tom ktorom mesiaci a doplatok. Podľa nájomnej zmluvy uzavretej dňa 18.08. 2015 bola dohodnutá výška nájomného 150,- Eur (článok 3, bod 3.1 nájomnej zmluvy) s tým, že spolu s nájomným mali nájomcovia platiť aj náhradu prenajímateľovi za platby do fondu prevádzky, údržby a opráv (článok 3, bod 3.3), čo bola suma podľa predpisu platieb, 265,28 Eur. Celková mesačná úhrada tak podľa uzavretej nájomnej zmluvy bola 415,28 Eur. Ďalej podľa článku 10., ods. 10.1 nájomnej zmluvy boli nájomcovia povinní uhradiť žalobcovi ako prenajímateľovi zábezpeku vo výške dvojnásobku súčtu sumy mesačného nájomného a mesačných platieb spojených s užívaním bytu, a to v 2 splátkach počas prvých 2 mesiacov nájmu vždy spolu s nájomným. Výška zábezpeky teda bola 2x (150,- Eur + 265,28 Eur), teda 830,56 Eur. Z uvedeného vyplýva : - mesačná platba zahrňujúca nájomné a náhradu platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv bola 415,28 Eur, - nájomcovia mali uhradiť sumu 830,56 eur ako zábezpeku. Z platieb v roku 2015 vyplýva, že došlo k úhrade sumy 2.700,- Eur (2x 700,- Eur, 2x 500,- Eur, 1x 300,- Eur). Výška dohodnutého nájomného, ktoré malo byť uhradené, bola 5x 415,28 Eur (úhrady v mesiacoch august 2015 - december 2015), čo je spolu 2.076,40 Eur. Zvyšná úhrada bola len čiastočnou úhradou zábezpeky, keďže mala byť zložená suma 830,56 Eur, a uhradené bolo len 623,60 Eur. Platby preto na žalovanú sumu nemajú žiaden dopad. Vzhľadom na neuhrádzanie nájomného a dohodnutých zálohových platieb bola zábezpeka použitá na uhradenie neuhradenej časti platieb za december 2015, za jún 2016 a júl 2016. Pokiaľ ide úhrady zo dňa 25.08. 2016, 30.9. 2016, 25.10. 2016, 28.11. 2016, 28.12. 2016, 26.01. 2017, 27.02. 2017, 31.3.2017 a 28.04.2017 ako vyplýva z dokladov o týchto platbách ich účelom zjavne nebola úhrada žalovaného nároku (čo do dôvodu a výšky); naopak, z popisov transakcie na jednotlivých dokladoch o úhradách je zrejmé, že sa týkajú iného dôvodu, pre ktorý boli platené a iného obdobia. Úhrady, ktoré sú takto preukazované, sa týkajú obdobia reálneho užívania bytu. V súvislosti k otázke občianskoprávnej regulácie toho, aký dlh sa má považovať za (s)plnený ak ich ten istý dlžník má voči tomu istému veriteľovi niekoľko, v argumentačnej rovine na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. sp. zn. 21 Cdo 326/2004 sa uvádza: „V prípade,že plnenie nestačí na vyrovanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov (prípadne v akej časti) chce vyrovať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, príp. v akej výške, na veriteľa. Pri splnení dlhu veriteľ totiž môže prejavíť svoju vôľu len v jednostrannom právnom úkone, ktorým plnenie prijme (ak si to vyžaduje povaha predmetu plnenia), a jeho prípadná vôľa, na ktorý z viac dlhov si plnenie započíta (ak nestačí poskytnuté plnenie na úhradu všetkých dlhov dlžníka), nemá žiadnu právnu relevanciu. Pri úvahe, ktorý z dlhov bol za tejto situácie vyrovaný, potom možno vychádzať buď zo zásady priority (prednostného vyrovnania niektorého z viac dlhov, založeného napríklad na dobe ich splatnosti, na úrovni ich zabezpečenia, na ich povahe a pod.) alebo zo zásady proporcionality (pomerného vyrovnania všetkých dlhov). Ak sa nemôže uplatniť zásada priority, nakoľko pravidlá stanovené pre prednostné vyrovanie dopadajú na viac dlhov, je treba postupovať - ako je zrejmé z povahy veci - podľa zásady proporcionality.“ Okrem uvedeného, mali a majú uhradiť aj sumu priznanú právoplatným rozsudkom súdu OS Trenčín č.k. 14C/464/2012 vo výške 1248,50 Eur, náhradu trov konania 892,13 Eur a trov odvolacieho konania 69,22 Eur, čo je spolu suma 2209,85 Eur. K tejto úhrade nepristúpili ani čiastočne. Záväzky žalovaného 2/ spolu s neb. L. Hlatkým za iné obdobia boli predmetom aj iného rozhodovania Okresného súdu Trenčín. Napríklad v uznesení 16C/13/2013 - 122 bol súdom schválený súdny zmier o záväzku uhradiť v prospech žalobcu sumu 1200,- Eur v splátkach

75,- Eur mesačne, čo splnené nebolo ani čiastočne. Poprel tvrdenie o „uzmierení“, pretože sa nielen nezakladá na pravde, ale existuje celý rad skutočností popierajúcich a negujúcich toto tvrdenie. Podľa vyššie spomenutej nájomnej zmluvy po skončení nájomnej zmluvy boli pôvodne žalovaní povinní byť vypratať. Túto povinnosť nesplnili dobrovoľne, napriek tomu že im žalobca poskytol niekoľko mesiacov na dodatočné dobrovoľné splnenie, na splnenie povinnosti ich vyzýval (výzva zo dňa 11.11.2016) a jej splnenia sa musel domáhať až v exekučnom konaní. Nemožno ani opomenúť, že byť po vystažovaní bol zanechaný v dezolátnom stave vyžadujúcim vynaloženie nákladov v tisícoch Eur. Dôkaz: Výzva na dobrovoľné vypratanie nehnuteľnosti - predexekučná výzva zo dňa 11.11.2016.

5. Súčasne podaním označeným ako doplnenie žaloby žalobca oznámil, že vzhľadom na výsledok dedičského konania, a skutočnosť, že V. U. nie je pasívne legitimovanou osobou voči nej berie návrh späť a navrhuje konanie zastaviť, keďže ako dedič z dedičstva po poručiteľovi nič nenadobudla, preto ani nemôže zodpovedať za žalovaný nárok. Z. z princípov, že pôvodný spoločný a nerozdielny dlh pôvodne žalovaných osôb zostal spoločným dlhom, pri rešpektovaní výsledku dedičského konania; žalovaná 2/ stále zodpovedá v celom rozsahu za žalovaný nárok, nakoľko zodpovedala tak od začiatku, a smrťou jej manžela - pôvodne žalovaného v 1/ sa na rozsahu jej zodpovednosti nič nezmenilo; v dôsledku úmrtia poručiteľa ako spoludlžníka nezanikla pasívna solidarita, avšak dochádza k jej modifikácii v tom zmysle, že dedič zodpovedá za záväzok rovnako solidárne s ostatnými spoludlžníkmi, len do výšky nadobudnutého dedičstva pričom z uznesenia sp. zn. XXD/XXXX/XXXX-XX súdu vyplýva, že tam uvedení dedičia podľa schválenej dedičskej dohody nadobudli aktíva a pasíva každý v X - ine, upravil petit žaloby tak, že navrhol, aby súd žalovaných zaviazal spoločne zaplatiť mu sumu 2.170,16 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 09.07.2015 do zaplatenia s tým, že žalovaný 2/ je povinný k úhrade v rozsahu 1/1 a každý zo žalovaných v 1a/ až v 1c/ v rozsahu 1/4. Plnením tejto povinnosti žalovaným v 2/ zaniká povinnosť zvyšných žalovaných v rozsahu takto poskytnutého plnenia. Plnením tejto povinnosti každým zo žalovaných v 1a/ až 1c/ zaniká povinnosť žalovaného 2/ v rozsahu takto poskytnutého plnenia. Súd uznesením zo dňa 05.03.2020 uvedené pripustil ako zmenu žaloby.

6. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Na základe späťvzatia žaloby proti žalovanej Xd/Denise U. súd konanie proti nej v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zastavil.

X. Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

9. V konaní nebolo sporné a vyplýva to aj z LV č. 3535 pre kú. V. nad Z., že žalobca v rozhodnom období bol výlučným vlastníkom dotknutého bytu. Z predloženého vyúčtovania zálohových úhrad nákladov za užívanie bytu za kalendárny rok XXXX vyplynulo, že skutočné náklady na užívanie bytu za kal. rok XXXX boli vo výške X.XXX,XX eur, pričom podľa rozpisu tieto pozostávali z poplatkov, nákladov na teplo, teplú úžitkovú vodu, studenú vodu, odvod zrážkovej vody, nákladov na el. energiu v spoločných priestoroch, el.výťah a dozorovanie výťahu, náklady na deratizáciu, poistné.

XX. Z rozsudku U. súdu E. č.k. XXC/XXX/XXXX-XXX z XX.XX.XXXX súd mal zistené, že pôvodný žalovaný 1/ a žalovaná 4/ sa domáhali určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom bol dotknutý byt, pričom žaloba bola zamietnutá. P. C. súdu v E. č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX bol rozsudok potvrdený.

11. Pôvodný žalovaný 1/ E. I. zomrel dňa XX.XX.XXXX, teda počas konania, pričom podľa uznesenia U. súdu E. č.k. XXD/XXXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX, čistá hodnota dedičstva bola určená na sumu XX.XXX,XX eur, pričom bola schválená dohoda dedičov, že dedičstvo nadobudli každý v X/X manželka poručiteľa - Q. I. (súčasná žalovaná X/) a deti poručiteľa E. I., O. I. a B. I. (žalovaní Xa/ až Xc/).

12. Z nájomnej zmluvy zo dňa 18.08.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a pôvodným žalovaným 1/ E. I. a žalovanou 4/ Q. I. ako nájomcami súd mal zistené, že predmetom nájmu bol dotknutý byt, doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 150,- eur mesačne (bod 3.1 zmluvy), úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu boli nájomcovia povinní platiť podľa predpisu správcu bytového domu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu, ktorý bol súčasťou zmluvy, výška platby činila sumu 265,28 eur mesačne. Podľa bodu 10.1 zmluvy za účelom zabezpečenia pohľadávok prenajímateľa voči nájomcom z tejto zmluvy najmä, ale nielen z dôvodu neplatenia nájomného alebo úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu sa zmluvné strany dohodli, že nájomcovia uhradia na účet prenajímateľa peňažnú zábezpeku vo výške dvojnásobku sumy zodpovedajúcej súčtu mesačného nájomného a mesačných platieb spojených s užívaním bytu. Tieto sa zaviazali zaplatiť v 2 splátkach počas prvých 2 mesiacov nájmu vždy spolu s nájomným. Podľa notárskej zápisnice N 209/2015, NZ 28451/2015, NCRIs 29110/2015 spísanej 18.08.2015 notárom JUDr. Miroslavou Turňovou, nájomcovia vyhlásili, že uzatvorili dňa 18.08.2015 nájomnú zmluvu so žalobcom k dotknutému bytu. Nájomcovia vyhlásili, že uznávajú svoje záväzky uvedené v notárskej zápisnici vyplývajúce z nájomnej zmluvy a v prípade nesplnenia záväzku byt vypratať a odovzdať, súhlasili s tým, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom a podkladom pre vykonanie exekúcie vypratáním predmetu nájmu.

13. Z predložených potvrdení o platbách/vkladoch v hotovosti realizovaných v prospech žalobcu mal súd zistené, že ide o nasledovné platby: platba z XX.XX.XXXX v sume XXX,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt X/XX + doplatok za byt", platba z XX.XX.XXXX v sume XXX,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt X/XX + doplatok za byt", platba z 27.10.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 10/15 + doplatok za byt", platba z 27.11.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 11/15 + doplatok za byt", platba z 30.12.2015 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 12/15", platba z 25.08.2016 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe "8/2016", platba z 30.09.2016 v sume 400,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 09/16 + doplatok v 10.m", platba z 25.10.2016 v sume 270,- eur, s poznámkou k platbe "nájom", platba z 28.11.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 11/16", platba z 28.12.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 12/16", platba z 26.01.2017 v sume 440,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 1/17", platba z 27.02.2017 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 2/17", platba z 31.03.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 3/17", platba z 28.04.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 4/17".

14. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

17. Podľa § 470 Občianskeho zákonníka, (1) Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou. (2) Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

18. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

19. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

20. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka, (1) Splnením dlh zanikne. (2) Dlžník musí byť splnený riadne a včas.

21. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Pri plnení bez právneho dôvodu ide o to, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. O obohatenie ide vtedy, ak takýmto plnením došlo na strane obohateného buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. V takomto prípade vzniká prospech tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie bez toho, aby sa jeho majetkový prospech zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. O takýto prípad ide aj v prejednávanej spore, pretože v konaní nebolo sporné, že pôvodný žalovaný 1/ Ľubomír Hlatký a žalovaná 4/ Anna Hlatká užívali počas celého kalendárneho roku 2013 dotknutý byt vo výlučnom vlastníctve žalobcu bez nájomnej alebo inej zmluvy, ktorá by ich oprávňovala byt užívať. K uzatvoreniu nájomnej zmluvy medzi žalobcom ako prenajímateľom a uvedenými osobami ako nájomcami došlo až dňa 18.08.2015, pričom nájom bytu bol dohodnutý na dobu určitú do 17.08.2016. Predmetom tohto konania je však záväzok vzniknutý za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013. Pôvodný žalovaný 1/ počas konania zomrel, a preto súd pokračoval v konaní s jeho dedičmi, vo vzťahu ku ktorým ide o dlh, za ktorý zodpovedajú z titulu svojho postavenia ako dedičia po poručiťovi - dlžníkovi. Dedičmi sa podľa právoplatného dedičského rozhodnutia stali žalovaní 1a/ až 1c/ ako deti poručiťa a žalovaná 4/ (pôvodná žalovaná 2/) ako jeho manželka. Dedičia zodpovedajú za dlhy pôvodného žalovaného 1/ ako poručiťa, ktoré poručiť mal ku dňu svojej smrti, pričom vždy zodpovedajú za dlhy len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. V prípade, že poručiť zanechal viac dedičov, ako aj v prejednávanej veci, každý z nich zodpovedá za dlhy poručiťa len v rozsahu ceny svojho dedičského podielu k cene celého dedičstva (vo vzťahu k žalovanej 2/ však toto neplatí, nakoľko táto je súčasne aj pôvodnou dlžníčkou, ktorej postavenie sa ale smrťou jej manžela nezmenilo.

25. V konaní bola výška žalovaného bezdôvodného obohatenia vyčíslená na sumu 2.170,16 eur, pričom táto zodpovedá výške skutočných nákladov, ktoré za rok 2013 boli vynaložené v súvislosti s užívaním dotknutého bytu, a to v zmysle vyúčtovania, ktoré vyhotovil správca bytového domu, ktorú sumu uhradil žalobca. Súd nemal pochybnosti o správnosti výšky vyčíslenia, pričom prípadnú nesprávnosť ani žalovaní nenamietali. Rozpis týchto nákladov a rozpis reálnej spotreby pritom jednoznačne vyplýva z predloženého ročného vyúčtovania za rok 2013. V danej veci žalovaná suma zodpovedá teda len výške zaplatených skutočných nákladov na služby, ktorých dodávka závisela od ich spotreby (napr. kúrenie, voda), pričom tieto plnenia spotrebovali v celom rozsahu pôvodný žalovaný 1/ a žalovaná 2/ ako osoby, ktoré v roku 2013 byt reálne užívali, čo v konaní sporným nebolo. Ide teda o sumu skutočných nákladov tak, ako tieto vyplývajú z ročného vyúčtovania podľa reálne zistenej spotreby. Súd konštatuje, že uvedené platby za reálne spotrebované služby predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane pôvodného žalovaného 1/ a žalovanej 2/, ktorých majetková sféra sa o sumu skutočných nákladov v zmysle ročného vyúčtovania neznižila, hoci, ak by byt v rozhodnom období užívali na základe riadneho titulu (napr. nájomnej zmluvy), tak by sa ich majetok o zodpovedajúcu čiastku skutočných nákladov zmenšil, pretože by im zo zmluvy vyplývala povinnosť plniť. Výška záväzku z bezdôvodného obohatenia tak predstavuje sumu 2.170,16 eur, ktorá jednoznačne vyplýva z vykonaného dokazovania, pričom

nesprávnosť vyčíslenia skutočných nákladov žalovaní nenamietali, nakoľko ich obrana smerovala výlučne len k argumentom týkajúcim sa zániku tohto dlhu údajným splnením, nie však k argumentom, ktoré by spochybňovali výšku vyčíslenia žalovanej sumy. Súd preto vychádzal pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia z tohto listinného dôkazu, keď nakoniec žiaden iný dôkaz týkajúci sa prípadného vyčíslenia dlžnej sumy stranami produkovaný v konaní ani nebol.

26. V tejto súvislosti súd ešte dodáva, že vedený spor nie je spotrebiteľským sporom v zmysle § 290 CSP, nakoľko v prejednávanej veci nejde o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, teda zmluvy ktorú na jednej strane uzavrel spotrebiteľ nekonajúci v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na druhej strane dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Ide o spor, ktorý totiž nemá základ vôbec v žiadnej existujúcej zmluve medzi žalobcom a žalovanými (resp. pôvodným žalovaným 1/ a žalovanou 4/), spor nevyplýva zo žiadnej spotrebiteľskej zmluvy, ani s ňou nijak nesúvisí. Práve naopak, spor vznikol najmä preto, že žiadna zmluva medzi dotknutými stranami neexistovala. Preto tento spor nenapĺňa podmienky definovaného spotrebiteľského sporu v zmysle § 290 CSP, a preto súd ani nemohol vykonávať dôkazy, ktoré strany nenavrhl (tak, ako to by to mohol urobiť v prípade sporu spotrebiteľov v zmysle § 295 CSP).

27. Ako už bolo uvedené obrana žalovaných spočívala v tvrdení, že žalovaný dlh je už v celom rozsahu skôr uhradený. Medzi stranami sporné nebolo, že žalovaní vykonali nasledovné úhrady : platba z 27.08.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 8/15 + doplatok za byt", platba z 25.09.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 9/15 + doplatok za byt", platba z 27.10.2015 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 10/15 + doplatok za byt", platba z 27.11.2015 v sume 700,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 11/15 + doplatok za byt", platba z 30.12.2015 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 12/15" a platba z 28.01.2016 v sume 415,28 eur, platba z 29.02.2016 v sume 415,28 eur, platba z 31.03.2016 v sume 415,28 eur, platba z 29.04.2016 v sume 415,28 eur, platba z 31.05.2016 v sume 180,- eur, platba z 30.06.2016 v sume 280,- eur, platba z 27.07.2016 v sume 400,- eur, pričom žalobca potvrdil, že tieto platby obdržal. Po skončení nájmu: platba z 25.08.2016 v sume 500,- eur, s poznámkou k platbe "8/2016", - platba z 30.09.2016 v sume 400,- eur, s poznámkou k platbe "úhrada byt 09/16 + doplatok v 10.m", - platba z 25.10.2016 v sume 270,- eur, s poznámkou k platbe "nájom", platba z 28.11.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 11/16", platba z 28.12.2016 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 12/16", platba z 26.01.2017 v sume 440,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 1/17", platba z 27.02.2017 v sume 300,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 2/17", platba z 31.03.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 3/17" - pričom žalovaní tvrdili, že výška úhrady bola 300,- eur, ale z predloženého dokladu o vklade na účet vyplýva, že výška vkladu bola v sume 150,- eur, platba z 28.04.2017 v sume 150,- eur, s poznámkou k platbe "nájom 4/17" (výška týchto úhrad vyplýva z predložených potvrdení o vkladoch, žalobca z nich vyplývajúce sumy nerozporoval).

28. Uvedené úhrady mali byť podľa žalovaných úhradami žalovaného dlhu, ktorý mal byť nimi splnený v celom rozsahu. Túto argumentáciu súd neuznal ako dôvodnú. Súd má za to, že tieto platby boli platbami na úhradu iných záväzkov totožných dlžníkov voči totožnému veriteľovi, nie však platbami na úhradu žalovaného dlhu. Súd pritom nezistil vykonaným dokazovaním žiadne pochybenie žalobcu pri zápočte realizovaných čiastkových platieb na jednotlivé záväzky voči žalobcovi. Pri viacerých dlhoch voči tomu istému veriteľovi sa platbou vyrovná ten dlh (ak platba nestačí na úhradu všetkých dlhov naraz), voči ktorému dlžník pri plnení prejaví úmysel ho plniť, teda uhradí sa ten dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási alebo ho označí, že ho chce plniť. V takom prípade veriteľ musí vôľu dlžníka takto prejavenu akceptovať a musí platbu dlžníka považovať za platbu tohto dlhu, ktorý dlžník mienil uhradiť. Vôľu dlžník môže prejavíť najmä tým, že pri plnení označí dlh, ktorý plní, teda, že označí (napr. poznámkou k platbe) dlh, ktorý má v úmysle plniť, prípadne dlh, ktorý dlžník chce plniť, môže identifikovať príslušným variabilným symbolom viažucim sa k tomu- ktorému dlhu. Dôležité je, aby takto svoju vôľu ohľadom toho, ktorý z viacerých dlhov chce dlžník plniť, prejavil jasne, jednoznačne a zrozumiteľne, aby sa dalo určiť, čo sa má plniť a aby to bolo aj pre veriteľa pochopiteľné. Súdna prax pripustila, že platbu konkrétneho dlhu možno identifikovať aj tým, že dlžník zaplatil platbu v takej výške, ktorá zodpovedá práve výške jedného z viacerých dlhov (na základe ktorého možno "dešifrovať" vôľu dlžníka, že chce platiť práve ten a nie iný dlh).

29. Vo vzťahu k platbám realizovaným žalovanými vychádzajúc z vyššie uvedených východísk súd konštatuje, že nešlo k platbe žalovaného dlhu. Každá jedna z týchto platieb bola výslovne označená poznámkou k platbe, z ktorej je celkom jednoznačné, čo sa malo uhrádzať. Je zrejmé, že týmito

platbami sa uhradzovalo nájomné a platby spojené s užívaním bytu vyplývajúce z nájomnej zmluvy zo dňa 18.08.2015, ktorou bol založený nájomný vzťah od 18.08.2015 do 17.08.2016. Platby sú označené poznámkami, z ktorých je zrejmé, že ide o úhrady za byt za mesiace august až december 2015, a teda nejde o úhrady dlhov zo skoršieho obdobia. Pokiaľ prvé štyri platby sú označené ešte aj ako "+ doplatok za byt", súd konštatuje, že sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že ide o úhradu dohodnutej peňažnej zábezpeky, ktorú mali nájomcovia v prvých mesiacoch nájmu uhradiť v splátkach v zmysle bodu 10.1 nájomnej zmluvy. Táto mala byť v zmysle dohody uhradená spolu s nájomným na účet žalobcu počas prvých dvoch mesiacov nájmu v sume celkom 830,56 eur v dvoch splátkach, pričom žalovaní nepreukázali svoje tvrdenia a ani nenavrhovali vykonať dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že zábezpeka bola uhradená "na ruku" v hotovosti osobe (ktorú ani neoznačili), keď zo zmluvy naopak vyplýva, že táto mala byť hradená prevodom na účet v splátkach a táto (ako vyplýva z úhrad za obdobie od augusta do decembra 2015) ani navyše nebola uhradená v celom rozsahu. Pokiaľ žalobca rešpektujúc vôľu dlžníka vyjadrenú pri realizovaní platieb započítal tieto platby na úhradu nájmu, platieb za služby spojené s užívaním bytu a zábezpeky z nájomnej zmluvy za obdobie trvania nájmu bytu založeného nájomnou zmluvou, takýmuto postupu nemožno nič vyčítať. Prakticky rovnako boli platby označené aj v prípade v odseku 17 pod bodom C/, kde je zrejmé, že platbami boli mienené úhrady záväzkov za obdobie od augusta 2016 (kedy ešte trval nájom) do apríla 2017, pričom v konaní nebolo sporné, že byt bol užívaný aj po zániku doby nájmu (už bez ďalšej nájomnej zmluvy), keďže tvrdenie žalobcu o tejto skutočnosti žalovaní ani nenamietali ako nepravdivé. Z označení platieb je jednoznačne zrejmé, že žalovaní mienili platiť svoje čiastkové záväzky za uvedené časové obdobie a z ničoho nemožno ani len vyvodiť, že by vôbec mali v úmysle uhrádzať žalovaný záväzok za obdobie roku 2013. Čo sa týka platieb označených v odseku 17 pod bodom B/, tieto sporné medzi stranami neboli, ale súd (keďže neboli predložené doklady o ich realizácii), nemal k dispozícii celé potvrdenia o vkladoch na účet s poznámkami k platbe, z ktorých by bolo možné zistiť, či dlžník v poznámke určil, čo má nimi v úmysle platiť tak, ako to bolo pri platbách z bodov A/ a C/. Vychádzajúc však z princípu, že platbu možno identifikovať aj tým, že je uhradená práve vo výške, ktorá zodpovedá niektorému z viacerých dlhov, potom možno jednoznačne konštatovať, že platby za obdobie od januára až apríla 2016 realizované každý mesiac v sumách 415,28 eur (teda presne v sume mesačného nájmu a platby za služby spojené s užívaním dlhu - ani viac, ani menej) sú platbami titulom nájmu a platby za služby v zmysle nájomnej zmluvy z 18.08.2015 za príslušné mesiace trvania nájmu a nie platbami na žalovaný dlh. Všetky platby uvedené pod písm. A/, B/ a C/ v odseku 17 sú navyše platené každý mesiac pravidelne za sebou vždy jedenkrát mesačne prakticky takmer v rovnaký deň počnúc od mesiaca uzavretia nájomnej zmluvy, z čoho tiež možno usúdiť, že žalovaní mali v úmysle platiť svoje záväzky vyplývajúce z nájomnej zmluvy (resp. z neskoršieho užívania bytu už opäť bez nájomnej zmluvy) a podľa vyjadrenia žalobcu tak s nimi aj bolo naložené, čo súd považuje za správne. Ak ide o platby z 31.05.2016 v sume 180,- eur, z 30.06.2016 v sume 280,- eur a z 27.07.2016 v sume 400,- eur, tieto označené neboli nijako, ani sa presne nezhodovali svojou výškou so žiadnym čiastkovým dlhom (úhrady sú nižšie, než je žalovaný dlh, ale aj než je suma mesačného nájomného a platby podľa nájomnej zmluvy), a teda len z časových súvislostí načrtnutých v predošlej vete možno dovodiť, že sa tiež jednalo o platby záväzkov z nájomnej zmluvy. Ak by sme ale pri nich vychádzali z princípu priority, teda že pri čiastkových platbách, pri ktorých dlžník neurčí, čo chce platiť, by sa mali uhradiť ako prvé dlhy najskôr splatné, potom ani v takomto prípade nemôže ísť o úhradu žalovaného dlhu. V konaní žalobca tvrdil (čo žalovaní ani nenamietali ako nepravdivé), že neuhradili žalobcovi ani iné skôr splatné záväzky (trovy konania v sume 2.209,85 eur právoplatne priznané v konaní sp.zn. 14C/464/2012, suma z právoplatného zmiernu v konaní sp.zn. 16C/13/2013, ale aj skorší je záväzok za obdobie roku 2013, ktorý je predmetom konania sp.zn. 11C/192/2015), a preto by sa prípadne tieto úhrady mohli započítať najskôr na tieto skôr splatné dlhy, ale nie na úhradu neskoršieho dlhu žalovaného v tomto konaní.

30. Vychádzajúc zo všetkých týchto skutočností súd konštatuje, že tvrdené úhrady nie sú úhradami na žalovaný dlh. Iné úhrady v konaní ani tvrdené neboli. V konaní preto nebolo preukázané, že by došlo k úhrade žalovaného dlhu čo i len čiastočne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že pohľadávka uplatnená žalobcom je čo do istiny, právneho základu a výšky dôvodná v celom rozsahu a preto súd žalobcovi priznal sumu 2.170,16 eur v celom rozsahu.

31. Zo žalovanej sumy si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania. Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na

úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť.

32. Výšku úrokov z omeškania v občianskom práve nemožno dojednať nad rámec ustanovený zákonom a z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Dôvodné sú preto aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, ktoré boli uplatnené v správnej sadzbe, keď v rozhodnom období (už počnúc od 10.09.2014) výška úrokovej sadzby ECB 0,05% + 5%, teda výška úrokov z omeškania bola 5,05% ročne. Súd preto priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy dlžnej istiny od 09.07.2015, ako od prvého dňa omeškania s úhradou dlhu do zaplatenia s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 nariadenia vlády, pričom v konaní nebolo spochybnené, že na úhradu žalovaného dlhu boli pôvodný žalovaný 1/ a žalovaná 4/ vyzvaní.

33. Vzhľadom na to, že pôvodný žalovaný 1/ zomrel počas konania a namiesto neho sú v konaní jeho dedičia, súd sa musel vysporiadať s tým, v akom rozsahu ten-ktorý zo žalovaných je povinný tento dlh žalobcovi uhradiť. Vo vzťahu k žalovanej 2/ táto zodpovedala za dlh spolu s pôvodným žalovaným 1/ solidárne - spoločne a nerozdielne, to znamená, že išlo o spoločný dlh ich oboch, pričom žalobca mohol požadovať celý dlh tak od pôvodného žalovaného 1/, ako aj od žalovanej 2/. Obaja boli zaviazaní na to isté plnenie tak, že veriteľ mohol od ktoréhokoľvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo niektorý dlžník záväzok splní, oslobodí tým od platenia aj druhého spoludlžníka. Platná právna úprava zakotvená v ustanovení § 511 OZ pripúšťa solidaritu iba v tých prípadoch, kde je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, že viacerí dlžníci majú tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne. Medzi ustanoveniami o neoprávnenom majetkovom prospechu (teraz bezdôvodnom obohatení) nie je osobitný predpis o možnosti založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom. V súvislosti s rozhodovaním o nárokoch na vydanie neoprávneného majetkového prospechu možno preto založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom iba tam, kde je podložená osobitným ustanovením (R 26/1975, R 1/1979), tu je ním ustanovenie § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka o solidarite manželov. Smrťou pôvodného žalovaného 1/ sa postavenie žalovanej 2/ nezmenilo (nezlepšilo) v tom zmysle, že by zodpovedala za dlh poručiteľa v menšom rozsahu než pred jeho smrťou, teda že by zaň zodpovedala ako zvyšný dedičia len do výšky nadobudnutého dedičstva. Žalovaná 2/ stále zodpovedá (tak ako od počiatku) za celý dlh, rozsah jej zodpovednosti sa preto smrťou jej manželky ani neznižil, ale ani sa o ďalšiu 1/4 už nezvýšil. Žalovaná 2/ preto zodpovedá za celý dlh (žalobca od nej stále môže požadovať úhradu celého dlhu), a preto súd vo výroku určil, že táto je povinná uhradiť dlh v celosti (1/1). Ak však žalovaná 2/ vykoná platbu na prisúdený dlh v rozsahu tejto platby zanikne povinnosť zvyšných žalovaných plniť, čím sa dosiahne to, aby žalobca neobdržal plnenie nad rámec toho, čo mu patrí, keďže prisúdené plnenie mu stále patrí len raz, hoci žaluje viaceré osoby. Vo vzťahu k žalovaným 1a/ až 1c/ ako dedičom (deťom) pôvodného žalovaného 1/ a súčasne osobám, ktoré sa dlžníkmi stali len preto, že vstúpili zo zákona do dlhov svojho poručiteľa a ktoré pred smrťou poručiteľa dlžníkmi žalobcu neboli, v plnej miere platí ust. § 470 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého, ak je viac dedičov, zodpovedajú za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu. Žalovaní 1a/ až 1c/ nemôžu zodpovedať za celý dlh, ale vo vzťahu k nim ide o dlh delený, pretože každý je povinný platiť len do výšky ceny svojho dedičského podielu k cene celého dedičstva. Podľa dedičského rozhodnutia, čistá hodnota dedičstva bola 13.304,24 eur, pričom každý zo žalovaných 1a/ až 1c/ dedil z tejto sumy rovným dielom po 1/4, a teda cena dedičského podielu každého z nich je 3.326,06 eur, a tak každý z nich zodpovedá za dlh poručiteľa až do tohto rozsahu. Pre úplnosť treba tiež podotknúť, že úroky z omeškania sa považujú za dlh poručiteľa len v rozsahu, v akom sú kapitalizované ku dňu jeho smrti (teda len do 01.10.2016), a teda len v tomto rozsahu za ne dedičia zodpovedajú podľa § 470 ods. 2 OZ. Úroky z omeškania za dobu po smrti pôvodného žalovaného 1/ až do zaplatenia sú už dlhom každého jednotlivého dediča a nie dlhom zdedením po poručiteľovi, a preto tento dlh je už každý z nich povinný platiť bez obmedzenia hornou hranicou výšky dlhu. Vzhľadom na celkovú výšku dlhu poručiteľa (2.170,16 eur) s úrokmi z omeškania vzniknutými do dňa jeho smrti (kapitalizované úroky z omeškania z dlžnej sumy od 07.11.2015 do 01.10.2016 v sume 99,08 eur), ktorú treba ešte vydeliť 1/4, potom treba uzavrieť, že ani jeden zo žalovaných 1a/ až 1c/ nemá ešte "vyčerpaný" rozsah svojho podielu (3.326,06 eur), nad ktorý by už nebol povinný dlh po poručiteľovi uhradiť, preto ich povinnosť plniť trvá. Súd preto každého zo žalovaných 1a/ až 1c/ zaviazal na úhradu žalovaného dlhu v rozsahu 1/4. Aj v prípade, že ktorýkoľvek zo žalovaných 1a/ až 1c/ bude dlh čo i len sčasti plniť, v rozsahu tohto plnenia zanikne

povinnosť žalovanej 2/ plniť ten istý dlh, čo opäť zaručí to, aby žalobca dostal úhradu svojho záväzku v súčte iba jedenkrát.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, keďže súd jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto má žalobca voči žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd na náhradu trov konania zaviazal žalovaných 1a/ až 1c/ a 2/ už všetkých rovnako spoločne a nerozdielne, keďže dlh na trovách konania, ktorého sú účastníkmi, už nie je dlhom zdedeným po poručiťovi, ktorý by bol deleným záväzkom. O výške trov rozhodne po právoplatnosti vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

35. Podľa 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Nakoľko žalovanej 1d/ voči ktorej bolo konania zastavené žiadne trovy konania zo spisu nevyplyvajú súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.